

**Bronisław Daniszewski, Stanisław
Szufel, Dominik Maciołek,
Stanisław Krak, Jerzy
Muchorowski, Juliusz Leszczyński,
Mieczysław Cincio, Ryszard
Siciński**

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 18/1(193), 109-118

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dodatek preferencyjny w wysokości 300 zł dla aplikantów odbywających aplikację z siedzibą w mieście powiatowym nie przysługuje aplikantom adwokackim zamieszkałym w miastach stanowiących powiaty miejskie (w tzw. miastach wydzielonych z powiatów).

Wspomniany dodatek podlega — łącznie ze zwykłym wynagrodzeniem miesięcznym — opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.

Aplikantom adwokackim dojeżdżającym na szkolenie w radach adwokackich należy wypłacać zwrot kosztów przejazdów na szkolenie i z powrotem na ogólnie obowiązujących zasadach oraz dietyienne w wysokości 40 zł. Dieta nie przysługuje, jeżeli czas trwania podróży służbowej (pobytu poza

siedzibą) wynosi mniej niż 8 godzin, natomiast połowę diety wypłaca się, jeżeli czas ten wyniósł od 8 do 18 godzin.

*

3. Ufundowanie przez Prezydium NRA nagrody w konkursie „Mój start w zawodzie prawnika”. W związku z ogłoszonym przez Zarząd Główny ZPP i Zarząd Główny Socjalistycznego Związku Studentów Polskich konkursem pod nazwą „Mój start w zawodzie prawnika” Prezydium NRA postanowiło ufundować nagrodę konkursową w wysokości 5000 zł i delegować do Sądu Konkursowego Wiceprezesa NRA adw. dra Z. Krzemińskiego.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

W dniu 27 października 1973 r. w Białostockiej Izbie Adwokackiej odbyła się uroczysta inauguracja akcji szkolenia partyjnego. Prowadzone będzie wspólne szkolenie ideologiczne dla członków POP PZPR oraz kół SD i ZSL Izby. Zgodnie z zatwierdzonym programem, w roku 1973/1974 głównym przedmiotem szkolenia na semi-

nariach będą wybrane problemy międzynarodowe.

Referat o sytuacji na Bliskim Wschodzie na inauguracyjnym spotkaniu wygłosił kierownik szkolenia partyjnego Izby. Z ramienia KM PZPR w zebraniu wzięł udział sędzia Sądu Wojewódzkiego tow. Henryk Góral.

adw. Bronisław Daniszewski

Izba kielecka

1. Wycieczka do Pragi. Po udanej wycieczce do Budapesztu Rada Adwokacka, korzystając z autokaru wypożyczonego z Kieleckich Zakładów Wyrobów Metalowych, zorganizowała w dniach 26.IX. — 1.X.1973 r. nową wycieczkę, mianowicie do Pragi. Program wycieczki obejmował zwiedzenie zabytków stolicy Czechosłowacji, wy-

cieczkę do zamku Karlstein i czas wolny na zwiedzanie obiektów interesujących poszczególnych uczestników.

Niezapomniane wrażenie na uczestnikach wycieczki wywarł Zamek na Hradczanach, cały kompleks zabytkowych budowli sprawiający wrażenie, że obserwator znalazł się nagle w innej epoce. Unikalnym obiektem, będą-

cym celem zwiedzania wycieczek z całego świata, jest praskie stare miasto. Wąskie uliczki, wykusze, stylowe rzeźbienie ścian domów o kształtach zachowanych od stuleci — pozostaną na długo w naszej pamięci.

W wycieczce wzięło udział 34 adwokatów i ich rodziny.

2. Współpraca z Kieleckimi Zakładami Wyrobów Metalowych. Ostatnio odbyła się wspólna narada kierownictwa KZWM w Kielcach i Rady Adwokackiej. Celem narady było omówienie planu współpracy na rok przyszły. Ogólnie

podkreślano, że w roku 1972, podobnie jak i w roku 1973 nie wykorzystano jeszcze wszystkich możliwości przez obie strony, tak aby współpraca ta była jeszcze owocniejsza. Obecnie obejmuje ona udzielanie porad prawnych przez adwokatów dla członków załogi oraz wykłady na wybrane tematy i pisanie artykułów do gazetki zakładowej. Zakład zaś ze swej strony udostępnia członkom Izby autokar na organizowanie wycieczek oraz miejsca w obiektach wczasowych i na koloniach dla dzieci.

adw. Stanisław Szufel

Izba koszalińska

1. Nominacja kierowników zespołów adwokackich. Rada Adwokacka w Koszalinie w dniu 13 października 1973 r. powołała na stanowiska kierowników zespołów adwokackich:

- 1) ZA Nr 1 w Koszalinie —
adw. Emiliana Turowskiego
- 2) ZA Nr 2 w Koszalinie —
adw. Mieczysława Pszczółkowskiego
- 3) ZA w Białogardzie —
adw. Stanisława Grawicza
- 4) ZA w Bytowie —
adw. Zdzisława Wilka
- 5) ZA w Człuchowie —
adw. Kazimierza Szczepkowskiego
- 6) ZA w Kołobrzegu —
adw. Zygmunta Brelińskiego
- 7) ZA w Sławnie —
adw. Witolda Husara

- 8) ZA Nr 1 w Słupsku —
adw. Jerzego Karlińskiego
- 9) ZA Nr 3 w Słupsku —
adw. Leona Kasperskiego
- 10) ZA w Szczecinku —
adw. Józefa Misiakowskiego
- 11) ZA w Wałczu —
adw. Jerzego Sąchockiego

2. Wizyty w KW PZPR i WK SD. W dniu 13 października 1973 r. dziekan Rady Adwokackiej w Koszalinie adw. Czesław Bielicki złożył kolejno wizyty kierownikowi Wydziału Administracyjnego KW PZPR Władysławowi Orłowskiemu oraz sekretarzowi WK SD Adamowi Rusinowskiemu. Przedmiotem przeprowadzonych rozmów były zagadnienia reprezentacji członków samorządu adwokackiego w radach narodowych.

adw. Dominik Maciołek

Izba lubelska

1. Sympozjum adwokackie w Zamościu. W dniach 13 i 14 października 1973 r. odbyło się z inicjatywy Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Lublinie sympozjum w Zamościu, związane z omówieniem aktual-

nych problemów w pracy adwokackiej. W sympozjum wzięli udział adwokaci z południowej Lubelszczyzny w liczbie 75 osób, a także sędziowie Sądu Wojewódzkiego w Lublinie w charakterze referentów.

W drugim dniu obrad wziął udział w zebraniu Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Czeszejko. Przemówienie w tym dniu wygłosił redaktor Polskiego Radia i Telewizji Karol Bielecki.

Celem sympozjum było pogłębienie wiedzy zawodowej adwokatów, w szczególności w zakresie udziału adwokatów w postępowaniu rewizyjnym cywilnym i karnym oraz w dziedzinie uwłaszczeń nieruchomości rolnych.

Referat o postępowaniu rewizyjnym cywilnym wygłosił sędzia Sądu Wojewódzkiego Roman Ciechański, a o postępowaniu rewizyjnym karnym — sędzia Sądu Wojewódzkiego Zdzisław Bartnik. Referenci zwrócili uwagę na wymagania, jakim powinny odpowiadać pisma rewizyjne stosownie do obowiązujących przepisów proceduralnych oraz na uchybienia najczęściej spotykane w tym zakresie. Rewizje adwokatów składane na piśmie i uzasadnione potem ustnie powinny być rzeczowe, przejrzyste i zwięzłe oraz komunikatywne. Podane zostały w referatach konkretne przykłady świadczące o braku spełnienia tych wymagań.

W ożywionej dyskusji uczestnicy sympozjum zwrócili także uwagę na uchybienia sądów w postępowaniu rewizyjnym.

Zebrani doszli do jednomyślnego przekonania, że tego rodzaju spotkania są bardzo owocne. Wymiana poglądów prowadzi do eliminowania zjawisk niepożądanych w zakresie wymiaru sprawiedliwości.

Krytyczna ocena pracy adwokatów z punktu widzenia sędziowskiego pozwala adwokatom na podnoszenie swoich wiadomości zawodowych. Wysunięte zostały dezyderaty o konieczności wygłaszania koreferatów w takich spotkaniach. Rzeczowa bowiem wypowiedź o pracy sądów z punktu widzenia interesów podsądnych i ich pełnomocników, tudzież obrońców wpłynęłaby także na usprawnienie sądowego wymiaru sprawiedliwości.

Na tematy związane z uregulowaniem własności nieruchomości rolnych referat wygłosił sędzia Sądu Wojewódzkiego Czesław Kwaśniewski. Referent omówił szczególnie zagadnienia wywołujące kontrowersyjne poglądy i budzące wątpliwości. Ze względu na występowanie w województwie lubelskim wielkiego rozdrobnienia gospodarstw rolnych, jak również nieformalnego obrotu nieruchomościami rolnymi uwłaszczenia napotykają duże trudności. Dużo wypadków nietypowych z punktu widzenia literalnego brzmienia ustawy uwłaszczeniowej wymaga wykładni kompetentnych czynników.

Szeroka dyskusja i wymiana poglądów na te zagadnienia przyczyniła się do lepszego zrozumienia intencji ustawy. Zebrani wyrazili pogląd o konieczności ujednoczenia zasad uwłaszczeniowych stosowanych w komisjach uwłaszczeniowych i w postępowaniu sądowym. Rozbieżność poglądów na tle interpretacji ustawy uwłaszczeniowej, a szczególnie art. 14 ustawy, między sądami a organami administracyjnymi prowadzi do braku należytej orientacji w dziedzinie właściwości rzeczowej, a dość często do wydawania krańcowo różnych orzeczeń. W dyskusji przytoczone zostały wypadki, w których rozbieżności takie występują.

W drugim dniu spotkania przemówienie wygłosił Prezes NRA adw. Zdzisław Czeszejko, który omówił najważniejsze problemy i zadania stojące przed adwokaturą oraz projektowane reformy w adwokaturze. Zwrócił uwagę na aktualną rolę adwokata w sądownictwie i w społeczeństwie, tudzież na konieczność większego włączenia się adwokatów do pracy społecznej. Umocnianie się roli samorządu adwokackiego wymaga w większym stopniu kontroli nad działalnością zawodową przez samorząd adwokacki. Poprawność zarządzania, dbałość o właściwe oblicze adwokatury oraz usuwanie zjawisk godzących w jej podstawy i dobrze pojętą rolę należy przede wszystkim do

samych zespołów adwokackich. Zespoły bowiem stanowią podstawowe komórki organizacyjne.

Na liczne pytania Prezes NRA udzielił konkretnych i rzeczowych odpowiedzi. Osobisty kontakt adwokatów z Prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej pozwolił na bliższe poznanie problemów adwokackich. Kontakt ten przyczynia się również do lepszego zrozumienia przez adwokatów z terenu roli adwokatury na obecnym etapie rozwoju naszego społeczeństwa.

W referacie redaktora Polskiego Radia i Telewizji K. Bieleckiego omówione zostały stosunki polskie z zagranicą, a w szczególności stosunki bilateralne pomiędzy Polską a Czechosłowacją. Ze szczególnym akcentem mówca podkreślił rozwój wydarzeń w Czechosłowacji w okresie budowy socjalizmu w tym kraju. Odmiennosc warunków historycznych i psychiki narodu uwarunkowała w Czechosłowacji nieco inną drogę do socjalizmu, aniżeli to miało miejsce w Polsce.

Bliższe poznanie warunków narodowych w Czechosłowacji, jej historycznego rozwoju oraz cech narodowych na podstawie posiadanych przez referenta znajomości przedmiotu pozwoliło na głębsze zrozumienie tych wydarzeń przez uczestników spotkania.

Organizacją sympozjum zajął się zespół Adwokacki w Zamościu.

Z wypowiedzi wicedziekana Rady Adwokackiej adw. Edwarda Młynarskiego i uczestników wynikało, że organizacja sympozjum była należyta.

Postanowiono urządzać w przyszłości inne podobne spotkania członków adwokatury lubelskiej.

*Stanisław Krak
adwokat*

2. Spotkanie z przedstawicielami Ambasady Radzieckiej w Polsce. W dniu 30 października 1973 r. Rada Adwokacka w Lublinie wraz z licznie przybyłymi

członkami Izby podejmowała I sekretarza Ambasady Radzieckiej w Warszawie docenta Anatolija Barkowskiego i sekretarza Ambasady Siergieja Kajukowa. Spotkanie zorganizowane zostało z okazji 56 Rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Honory gospodarza czynił dziekan Rady adw. Jerzy Kiełbowicz. Dostojnym gościom towarzyszyli: zastępca kierownika wydziału administracyjnego KW PZPR Jerzy Słotwiński, sekretarz Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu Stanisław Zgrzywa, wiceprzewodniczący Wojewódzkiego Zarządu TPPR Stanisław Rapa oraz sekretarz Zarządu Wojewódzkiego TPPR Marek Obara.

Zebranie zagał sekretarz POP przy Radzie Adwokackiej wicedziekan adw. Edward Młynarski. Następnie zabrał głos sekretarz Ambasady Siergiej Kajukow, który w obszernym przemówieniu w języku polskim omówił węzłowe zagadnienia polityki wewnętrznej Kraju Rad oraz aktualne problemy polityki międzynarodowej ZSRR.

Dyskusja, jaka się rozwinęła po wystąpieniu sekretarza Kajukowa, była bardzo ciekawa i wyszła poza ramy omawianych problemów. Większość, zwłaszcza starszych wiekiem kolegów, na przykładzie swych własnych przeżyć mocno podkreślała, że przyjaźń polsko-radziecka jest kontynuacją głębokiej przyjaźni polsko-rosyjskiej, wyrosłej na bazie wspólnej walki z carem.

I sekretarz Ambasady doc. Anatolij Barkowski ocenił dyskusję jako wysoce interesującą. Odpowiadając na niektóre głosy doc. Barkowski wyraził gotowość Ambasady pomożenia w nawiązaniu bezpośrednich kontaktów Izby lubelskiej z wybranym ośrodkiem adwokatury radzieckiej, co zebrani przyjęli z aplauzem.

*Jerzy Muchorowski
adwokat*

Izba łódzka

Odznaczenia adwokatów łódzkich. Uchwałą Rady Państwa z dnia 25 września 1973 r. został odznaczony KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI prof. dr **Jan Waszczyński**, adwokat Izby łódzkiej, za dwudziestoletnią pracę dydaktyczną.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 21 maja 1973 r. został odznaczony KRZYŻEM PARTYZANCKIM adwokat **Edward Dawid**, członek Zespołu Adwokackiego nr 9 w Łodzi, za udział w akcjach „Kedywu” AK na terenie powiatu łowickiego w czasie okupacji. Kolega E. Dawid otrzymał już przedtem odznaczenia: Odznakę Grunwaldzką oraz Medal Zwycięstwa i Wolności.

Rada Państwa uchwałą z dnia 5 marca 1973 r. odznaczyła KRZYŻEM PARTYZANCKIM adwokata **Józefa Namysłowskiego**, członka Zespołu Adwokackiego nr 9 w Łodzi, za działalność w okresie okupacji w tajnej organizacji „Kadra Polski Niepodległej” oraz za udział w powstaniu warszawskim. Kol. J. Namysłowski został już przedtem odznaczony Odznaką Grunwaldzką, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Medalem za Warszawę 1939—1945 i Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Rada Adwokacka w Łodzi złożyła odznaczonym kolegom gratulacje.

dr Juliusz Leszczyński
adwokat

Izba rzeszowska

XX-lecie Zespołu Adwokackiego w Przemyślu. W dniu 3 listopada 1953 r. założony został Zespół Adwokacki Nr 1 w Przemyślu. Z tej okazji w XX-lecie jego istnienia odbyła się 17 listopada 1973 r. w salach Wojewódzkiego Ośrodka Sportu i Turystyki w Przemyślu piękna jubileuszowa uroczystość, na którą złożyła się akademia oraz spotkanie towarzyskie.

W uroczystej akademii udział wzięli: I sekretarz KP PZPR w Przemyślu Z. Cichocki, prezes Sądu Powiatowego w Przemyślu Zygmunt Ferenc, prezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z siedzibą w Przemyślu Mieczysław Kutarski, prokurator powiatowy Albin Czak, dziekan Rady Adwokackiej Stanisław Rogoż wraz z członkami Rady, kierownik Państwowego Biura Notarialnego w Przemyślu Zygmunt Salwicki, redaktorzy miejscowej prasy małż. Ziembolewscy oraz wszyscy członkowie Zespołu i pracownicy tego Zespołu.

Kierownik Zespołu Bronisław Rogalski, dokonując otwarcia uroczys-

tej akademii, powitał serdecznie wszystkich zebranych, a wśród nich również byłych aplikantów oraz wychowanków Zespołu przemyskiego, obecnie już adwokatów: Mieczysława Korkowskiego z Tarnobrzega, Jerzego Wąlickiego i Andrzeja Stepkiewicza, obu z Przeworska.

Adwokat Rogalski w krótkim wystąpieniu przypomniał, że Zespół w Przemyślu jest jednym z najstarszych zespołów naszej Izby, a następnie przedstawił ciekawą historię tego Zespołu podkreślając, że adwokatura przemyska może się poszczycić pięknymi osiągnięciami na polu zawodowym, społecznym, politycznym i kulturalnym. Z grona członków Zespołu odeszli już na zawsze adwokaci: Janusz Turski, Stefan Gadowski, Stanisław Warywoda, J. Fifagrowicz i inni, którzy zmarli w okresie dwudziestolecia. Pamięć ich uczczono minutą milczenia.

Następnie adw. Rogalski udzielił głosu adw. Mieczysławowi Malcowski, pierwszemu kierownikowi tego Zespo-

łu, wieloletniemu prezesowi Towarzystwa Dramatycznego „Fredreum” w Przemysłu o stuletniej tradycji, odznaczonego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, jednemu z założycieli Zespołu, który wygłosił referat historyczny związany z dziejami adwokatury przemyskiej. Adw. Malec sięgnął do czasów istnienia Przemyskiej Izby Adwokackiej, która została zniesiona dopiero w 1932 roku i przetrwała w nie zmienionej formie organizacyjnej przez okres przeszło 100 lat. Wydała ona wielu wspaniałych adwokatów, do których należy zaliczyć tak zasłużonych, jak dr Aleksander Dworski, dr Adam Kropiński, dr Leonard Tarnawski, dr Jan Drzewicki, dr Leon Peiper (autor dwóch komentarzy do prawa cywilnego i karnego w okresie międzywojennym), dr Dobrzański, dr Liberman, dr Grosfeld, Czerlunczakiewicz, dr Leon Probstajń, ostatni Prezydent Izby Przemyskiej.

Wspaniałe tradycje adwokatury przemyskiej sięgają odległych czasów, a rola Przemyskiej Izby Adwokatów i ich prezydentów, jak np. dra Aleksandra Dworskiego i dra Leonarda Tarnawskiego, była dla tego regionu tak duża, że uchroniła go przed asymilacją prowadzoną przez zaborców austriackich. Zasługi tych ludzi dla tysiącletniego grodu przemyskiego były ogromne.

Mówca wspominał o członkach Zespołu, którzy kontynuują w swojej pracy zawodowej, społecznej, kulturalnej i politycznej wspaniałe tradycje Izby przemyskiej, a wśród nich o adwokatach: Bronisławie Rogalskim, wieloletnim kierowniku tego Zespołu, czynnym działaczem SL, wieloletnim przewodniczącym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, działaczem władz politycznych, starostą w Mielcu i Przemysłu, odznaczonym medalem Dziesięciolecia Polski Ludowej. Inny zasłużony członek Zespołu to adw. Władysław Kropiński, wieloletni prezes i wiceprezes Towarzystwa

Dramatycznego „Fredreum” w Przemysłu, były kierownik artystyczny i reżyser oraz aktor tego teatru, mający zasługi także w dziedzinie sportowej i kilkakrotnie odznaczony za tego rodzaju działalność. Mówca wymienił ponadto innych jeszcze adwokatów, doskonałych prawników, a mianowicie: adw. Władysława Makara, członka Stronnictwa Demokratycznego, wieloletniego radnego Prez. MRN, odznaczonego Złotym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami, aktywnego członka Stronnictwa Demokratycznego; adw. Stanisława Szufła, odznaczonego Złotym Krzyżem Zasługi, działacza kulturalnego i społecznego, członka Stronnictwa Demokratycznego; adwokatów Zdzisława Augustyna, Jana Bieńkowskiego, Andrzeja Błatkiewicza, Józefę Jakubecką, Włodzimierza Małką, czynnych członków stronnictw politycznych, działaczy społecznych i kulturalnych, którzy dobrze zasłużyli się adwokaturze przemyskiej.

Wymieniając tych 9 aktualnych członków Zespołu adw. Malec wspominał również o jednym z założycieli Zespołu, mianowicie o adw. Janie Drzewickim, znakomitym cywiliście (obecnie już na emeryturze), który za swoją wzorową postawę w trudnej pracy adwokata i za swój wkład w wychowanie szeregu kadr prawniczych oraz za zasługi dla społeczeństwa przemyskiego odznaczony został Odznaką „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”.

Również adwokat Roman Burnatowicz (obecnie emeryt) był jedną z cenniejszych postaci adwokatury przemyskiej. W okresie okupacji hitlerowskiej pełnił wysokie funkcje w sądownictwie wojskowym Polskich Sił Zbrojnych w Anglii i przez swoją wzorową postawę oraz należyte wypełnianie obowiązków adwokata wszedł na zawsze do historii adwokatury przemyskiej.

Po wystąpieniu adw. Malca kolejno zabierali głos: I sekretarz KP PZPR,

prezes Sądu Wojewódzkiego, prezes Sądu Ubezpieczeń Społecznych i prokurator powiatowy. Mówcy podkreślili, że adwokatura przemyska cieszy się uznaniem wśród miejscowych władz i miejscowego społeczeństwa. Obecna praca adwokata w zespole umożliwia podnoszenie kwalifikacji zawodowych adwokatów, włączanie się w działalność społeczną i pozwala ogółowi adwokatów na godziwy zarobek, zapewniając im byt na starość w postaci emerytury.

Dziekan Rady Stanisław Rogoź w przemówieniu swoim dał wyraz uznaniu dla palestry przemyskiej, podkreślając jej rolę w tym regionie kraju i jej społeczne zaangażowanie. Mówca zaznaczył, że adwokaci na tym terenie służyli społeczeństwu, tworząc dobrą atmosferę w środowisku, w którym pracują.

Następnie dziekan Rady wręczył kierownikowi Zespołu specjalną uchwałę Rady Adwokackiej stwierdzającą, że adwokatura przemyska dobrze zasłużyła się społeczeństwu, a ponadto wręczył upominek w postaci szkatuły z miedziorztem Kopernika.

Telegram gratulacyjny od prezesa NRA adm. Z. Czeszejki, gratulacje i inne telegramy, jak również toasty wznesione w czasie przyjęcia oraz piękne słowa pod adresem palestry przemyskiej były wyrazem uznania i szacunku dla tych ludzi, którzy swoją codzienną pracą dążą do utrwalenia

nia socjalistycznej praworządności, do kształtowania zasad współżycia społecznego i świadomości prawnej obywateli.

Niecodzienna oprawa tej uroczystości, dekoracja wnętrza sali, kwiaty oraz drobne upominki były wyrazem więzi tej społeczności, która zawsze walczyła o to, aby sprawiedliwość oznaczała sprawiedliwość, a prawo oznaczało prawo.

Ze wzruszeniem wspominali byli aplikanci Zespołu serdeczną opiekę i pomoc udzielaną im przez członków Zespołu.

Adwokaci przemyscy zasłużyli na miano nie tylko dobrych prawników, ale również wyrobionych społecznie, wypróbowanych obywateli miasta Przemyśla.

Jubileusz Zespołu Przemyskiego jest okazją do podkreślenia nowego oblicza adwokatury w ogóle, która nie chce dziś zamykać się wyłącznie w kręgu funkcji pragmatycznych, ale chce służyć społeczeństwu i uważa swój zawód za otwarty dla tego społeczeństwa oraz współpracuje z nim ściśle w imię szeroko pojętego humanizmu socjalistycznego.

U progu następnego okresu tak wspaniałych osiągnięć adwokatury przemyskiej należy wyrazić życzenie: *Quod bonum felix, faustum fortuna-tumque sit.*

adw. Mieczysław Cincio

Izba warszawska

1. Pierwsze półrocze nowej kadencji stołecznej Rady Adwokackiej upłynęło pod znakiem realizowania założeń programowych uchwalonych wraz z planem pracy zaraz na początku kadencji. Założenia te nie odbiegały w swych zarysach od tych, jakie przyjęto i realizowano w poprzedniej kadencji. Ramowy, kadencyjny program pracy w szczególności podniósł ko-

nieczność stałej więzi ze środowiskiem, podnoszenia poziomu zawodowego i etycznego członków Izby, stworzenia odpowiednich warunków wykonywania pracy, lepszej informacji środowiska, większego zainteresowania się sprawami kolegów-radców prawnych, sprawami socjalnymi i kulturalnymi. Twarda konieczność narzuciła zasady ograniczenia dopływu adwokatów wy-

konujących zawód w zespołach do Warszawy, a nawet zmniejszenia go, co powinno doprowadzić pod koniec kadencji do ograniczenia tej liczby do takiej, jaka odpowiada potrzebom. Opracowany przez referat osobowy plan terenowego rozmieszczenia adwokatów stanowić będzie podstawę do racjonalnego i zgodnego z interesem społecznym rozdziału miejsc wykonywania zawodu na terenie Izby.

2. W ramach kontaktów ze środowiskiem Rada odbyła dwa zebrania o szerszym zasięgu.

Jedno z nich odbyło się w dniu 1 czerwca 1973 r. w siedzibie Rady Adwokackiej. Zorganizowane ono zostało przez POP PZPR przy Radzie z udziałem tejże Rady i miało charakter zebrania otwartego dla wszystkich zainteresowanych. Na wstępie tego zebrania dziekan Dubois zapoznał zebranych z planem kadencyjnym Rady i omówił niektóre kwestie, które wyłoniły się w trakcie kampanii wyborczej do organów Izby oraz które podnoszone były na Zgromadzeniu Delegatów. Omówiono postulaty legislacyjne, projekty zarządzeń wykonawczych do projektowanej nowej ustawy o ustroju adwokatury, sprawę budowy ośrodka, mającego służyć adwokataturze, w Grzegorzewicach pod Warszawą, kroki podjęte przez Radę Warszawską wespół z NRA dla usprawnienia pracy adwokatów i organów Izby, a w szczególności sprawę zakupu kserografu i powielacza offsetowego itp.

W dyskusji, jaka się wywiązała po zakończeniu referatu, zabierali głos kol.: Siwiec, Malewicz, Siła-Nowicki, Sygut, Siciński, Łuczak, Łukawski, Jaworski, Morga oraz Prezes NRA Z. Czeszejko. Poruszono m.in. takie zagadnienia, jak konieczność zmian w taksie adwokackiej, stworzenia domu adwokata-rencisty, udziału prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym, sprawę układu wokand sądowych, do-

stępu do akt sądowych, doskonalenia zawodowego, skarg i zażaleń oraz konieczność wprowadzenia odpłatności za sprawy prowadzone z urzędu.

Prezes Czeszejko, podsumowując dyskusję, stwierdził m.in., że środowisko warszawskiej adwokatury jest o tyle dojrzałe, iż w klimacie powagi i rozsądku potrafi załatwić swoje sprawy, zarówno drobne jak i wielkie. Do przeszłości należą czasy, gdy chwytliwy argument demagogiczny zdobywał poklask na dłuższą metę. Mówca poświęcił swe wystąpienie m.in. sprawie „urzędówek”, kulturze sali sądowej, kwestii obsługi prawnej j.g.u. oraz wysiłkom adwokatury do poprawienia istniejącego obecnie stanu rzeczy w tym zakresie.

Po zakończeniu dyskusji kol. Borda, sekretarz POP PZPR przy Radzie Warszawskiej, podsumował wyniki zebrania, oceniając je jako wysoce pożyteczne i świadczące o bardzo dobrej współpracy czynników politycznych działających przy Radzie z pracami Rady Adwokackiej.

3. Zgodnie z planem pracy Rady oraz w wyniku chęci zaprezentowania jak najwzszechstronniejszego swego stanowiska w sprawie ustosunkowania się do kwestii statusu radcy prawnego, a w szczególności do kwestii ewentualnej integracji radców prawnych z adwokataturą, zorganizowane zostało drugie z kolei zebranie w dniu 7 września 1973 r. Oprócz kolegów radców prawnych brali w nim udział zaproszeni goście oraz kierownicy zespołów adwokackich.

Kanwą zebrania był opracowany przez Komisję Radców Prawnych działającą przy Radzie Adwokackiej projekt rozwiązania sprawy, w szczególności postulaty integracyjne.

W dyskusji głos zabrali koledzy: M. Dubois, J. Konopka, J. Malinowski, M. Staniszkis, H. Kaden, L. Cohn, Z. Kopankiewicz, W. Krąkowski, K. Pędowski, B. Sygut, E. Muszalski,

E. Czerniak, E. Orłowicz i W. Dąbrowski. Okazało się, że głosy w dyskusji były bardzo podzielone, a sam postulat integracji różnorodnie oceniony przez środowisko. W szczególności padały argumenty przeciwko integracji, które wskazywały na konieczność wyodrębnienia się jednostek ambitniejszych, o większych kwalifikacjach spośród masy radców prawnych. Padały głosy sprzeczne do stanowiska: „tak, lecz nie za każdą cenę”. Wskazywano też na dysproporcje między liczbą adwokatów a liczbą radców prawnych, na nieprzychylny ton prasy w sprawie integracji obu zawodów itp. W sumie okazało się, że sprawa nie dojrzała do ostatecznego rozstrzygnięcia, czy nawet zaopiniowania i w rezultacie uchwała końcowa zebrania zobowiązała Radę do zwrócenia się do NRA o podjęcie badań środowiskowych, ekonomicznych i socjologicznych, które by umożliwiły powzięcie decyzji przy znajomości wszystkich elementów mogących zaważyć w tej sprawie.

Ciekawą wypowiedzią było przemówienie Wiceprezesa NRA kol. W. Dąbrowskiego, reprezentującego naczelny organ adwokatury. Mówca stwierdził, że błędem byłoby szukać przyczyn postawienia problemu integracji w interesie samego środowiska. Chodzi tu o interes społeczny, szeroko rozumiany, o to, że wszyscy odczuwamy, iż zdeintegrowany zawód radcy prawnego nie wytworzył ani tradycji, ani warunków do podnoszenia kwalifikacji. Mówca nawiązał do ciekawej wypowiedzi jednej z dyskutantek, adw. M. Staniszkis, która stwierdziła, że wszystko, co w zawodzie radcy prawnego jest dobre, pochodzi z adwokatury, wszystko zaś, co złe — sprzeczne jest z tradycją adwokacką. „Nie możemy pozostać obojętni na to — stwierdził mówca — choćby nas pytano, na co adwokaturze ten balast, na co jej dodatkowa praca. Wszyscy wiemy, że w zawodzie radcy prawnego nie dzieje się dobrze, i dlatego mu-

simy starać się o to, by temu przeciwdziałać”.

4. W czerwcu i wrześniu 1973 r. odbyła się narada zastępców rzecznika dyscyplinarnego i członków wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej. Drugie z tych spotkań zostało poświęcone stanowisku, jakie powinna zajmować adwokatura i sądownictwo dyscyplinarne w zakresie obrony w sprawach, które — skrótkowo rzecz ujmując — nazwać by można „drażliwymi”, wzbudzającymi emocje osobiste i społeczne. Konieczność ujednoczenia poglądu, próby nakreślenia granic swobody słowa podyktowała owo spotkanie, na którym wysłuchano słowa wprowadzającego kol. K. Bieńkowskiego (dziś już nieżyjącego — R.S.). Spotkania „pionu dyscyplinarnego” Izby, połączone z analizą skarg i zażaleń, mają już swoją tradycję w Izbie.

5. Dorocznym zwyczajem Rada Adwokacka zorganizowała kursokonferencję dla adwokatów-radców prawnych. W roku bieżącym odbyła się ona w dniach od 14 do 18 października 1973 r. w Białowieży.

Niezależnie od funkcji szkoleniowej, te tradycyjne już spotkania, w których uczestniczy samorząd Izby, pełnią funkcje integracyjne.

Wykłady wygłosili adw.: M. Staniszkis, T. de Virion, E. Mazur oraz sędzia SN Antoni Filcek i mgr T. Radziński. W tej kursokonferencji wzięło udział 77 osób.

6. Pion doskonalenia zawodowego po adw. W. Bayerze, który obecnie pracuje nad położeniem zrębów pod Ośrodek Badawczy Adwokatury, przejął adw. dr W. Łukawski. Prace Komisji prowadzone są nadal energicznie i zaowocowały szeregiem osiągnięć. I tak: a) w dniach 15—17 czerwca 1973 r. odbyło się w Ojrzanowie pod Warszawą sympozjum na zakończenie studium prawa karnego w zakresie przestępstw przeciw mieniu spo-

lecznemu. W studium wzięło udział 38 osób,

- b) w listopadzie i grudniu 1973 r. odbyły się 3 sympozja (w ośrodkach w Halinie i Ojrzanowie) 3-dniowe o charakterze ogólnopoznawczym. Na sympozjach uczestnicy otrzymują materiały skryptowe, powielane przez Biuro Rady. Opracowania pisemne przygotowane na kursokonferencje czy sympozja otrzymują także bezpłatnie aplikanci adwokaccy.

Komisja Doskonalenia Zawodowego rozpoczęła swą pracę od rozesłania i opracowania wyników ankiety rozprowadzonej wśród wszystkich adwokatów Izby.

Niezależnie od tego podjęto ciekawe inicjatywy będące w różnych stadiach załatwienia, m.in. sprawę zakupywania przez zespoły biblioteczki dla każdego adwokata, wprowadzenie *sui generis* koreferenta na tradycyjnych wykładach odbywanych w piątki w Radzie Adwokackiej. Zwrócono też szczególną uwagę na doskonalenie zawodowe adwokatów pozawarszawskich itp.

7. Komisja socjalno-bytowa pod przewodnictwem adw. M. Kilkowskiego kontynuuje z powodzeniem prace zapoczątkowane w ubiegłej kadencji. Zorganizowano więc wczasy, zimowiska dla dzieci, kontynuowano wynajem domków campingowych, które zostały w ubiegłym roku postawione w Barcicach nad Bugiem. Wbrew obawom malkontentów okazało się, że domki miały duże powodzenie wśród kolegów. Jak się bowiem okazało więcej było chętnych na ich wynajęcie niż miejsc, a ci, którzy w nich spędzili

urlop, zgodnie podkreślali wysoki standard ich wyposażenia i urządzenia oraz dobre wyżywienie w zaprzyjaźnionym Ośrodku Zakładów Radiowych im. M. Kasprzaka.

Komisja nawiązała szereg kontaktów, które pozwolą ponadto na korzystanie z ośrodków innych instytucji bez kosztownych przy tym inwestycji.

8. W dniach 14.X.—18.X.1973 r. udała się do Pragi Czeskiej delegacja adwokatury warszawskiej w osobach kol. Jerzego Gniewiewskiego i kol. Henryka Pielnińskiego. Celem wizyty było uczestnictwo w seminarium przedstawicieli organizacji adwokackich krajów socjalistycznych, specjalizujących się w prawie spadkowym w zakresie dotyczącym zagadnień międzynarodowych.

Rada Warszawska kontynuuje zapoczątkowane w ubiegłej kadencji kontakty międzynarodowe. W szczególności, w związku z zatwierdzeniem przez rady adwokackie stolic CSRS i NRD porozumienia dziekanów Izb, przesyła zaprzyjaźnionym organizacjom stolic tych krajów szereg tekstów prawnych, materiałów dotyczących organizacji pracy oraz propozycji dalszej współpracy. Kontakty te zostaną rozszerzone w przyszłości na inne kraje.

9. W wykonaniu planu pracy w miesiącu październiku 1973 r. każdy z członków Rady wizytował jeden zespół pozawarszawski.

10. Egzamin aplikantów adwokackich, jaki się odbył niedawno, wykazał ich dobre przygotowanie do zawodu. Dwie osoby otrzymały ocenę bardzo dobrą. Zdawało i zdało 6 osób.

adw. Ryszard Siciński